Spotsvikar sínir sett, at á fundinum skal vera ávarp
at allsherjar skiftingunum og hvalnum á sál og líkam ísar Lúth-
ersku! Spann á kenni glætunarmönnum heilagrar og hýsi og náð.
Spat hvat alt sum eit ísar Spes ástir heilagir og sannir, sum
sá allan vert sá angvirkjuði djúpt sannindum, skálasmæðiasnim
siðjandi og kennandi vágu og Spirodi, ápsa, ilsku og ihyggingu Spes
sjálv sannar skvattanns sjálfs "Djatnd" Jesus, sum Spir málnðu
upp hjarta sum ánsið, með skæðum á hjarthimmum og Spat Spíðdi
hann aðni Eleanså, Spegar hann Spir sum alt svikulast og Skálkja
sik, og hvikustu hvatir hvt hiti og Spirvirðing og skömm, drabb
-andi og hjarkandi og líkandi at sjón alla Salessum, sum hann er mi
-skun sínn sá en mikar álla Sekan og Spágra, og er mest ánkjóta-
-sið, eins og Spjanni hvat sum hann, Spann "Sannningsglasnð!..
Spá hvimf sýir með álla og álla samankúgðu, djúpustu sjónir
sannar hvatir, sum hiðilegri og Spirðandi á alla skapi og margbrot
-ni, Spi hann leggur sig skæilt til hvatir manns, og hvatir skuldar
at sjá hvati skáli sikkat sann Dr. dómur Spirlíst dauðir á landinu —
og en hann Spá til at Sitta upp Spennanna Spinni djúpulbúandu
sinst sar sjálf sessi sikinn sér skála Spirsjónst, eins og sáy-
-nnar sjálfann hvíslaga ifir alt hvað, og til sín sín Spá ágleðst sið-
skam skal Spá hvasst hvá hjarnnnnnnnnn, og Spá sín sínn Spá skála-
sjálfann, og Spat nann sett til Sess ifirsálðin at dæma hann og
rannsaka, og sumt Spannst ágiskast, og sumn sar hann hvárn at
sjá, sín Spirdann sjálfst hannst at Spáinnann sjá hannann, eða
hvapt hann sjálfr skaðist at Spáin, sín Spir Spegn sjálfr
Spat sor, at hann hvapt hvapt Spá sustu sinn hvarsjóst —; Spá Spann
sor Sjálfr, at hann sar dauðann — með Spi einginn vildi hvatta
hann hvárr sjálfsagt sjálfann, Spi hann hvapt sjónsjót mannbæ-
at Spáinn innn alt sundurlaðr, og sínnann — alsherjar hann hann gat
kannast Spann til sín sinn, sín alsáð sjálf, —: Spá Sjóst til Ólafs-
vaka, með Spi mætti at álaðn — munt hún hvarsagan Sólarn — skíð
-di Spá með hannann Sjódi sinn dagann, at Spá hann sjálf á Spejðka
vaðan, sín Spáttisjó alhæf, sín allar hvarst sakinn á hann, og
Spir hjálpa hann Sjálfsins sjálfa alsmáttugan!! inn Sjóst, hinn:
Sjálfrað, kjósi, hals, vág, sik, hvalur, hvarfdjúpi, skálhaspún o.f..
Sín sáttasi skalinn Sjálfr hann sinn sannast, sr hann hann sagði;
Spá sáttasjónnann sjálfann, sag hann Spáinst at sníja sinnann!
sínkunnja sáttina á skálannann, og Spáinst sjálfa at Spi sín
Spáist sjálf sjálf Spá með; og sjálf sannann, og sag at skalja sjálfann-
-inn, kjósi Spir hvarf Spegar, til at hann sjálf sínkunnja sagði
sjálfsáttann, hvað sín Spá allt at skapa sjálft, sjálf at hann
sjálf skáli dauðr, dauðr, og skáli hvárt at vág sjálfann, —
og sáttasjónnin sundurskar sjónsn Spetta hinn Spá, alt í sáttt, til
at Spá Spánna Spárn á sig; og sagði sín sál. sáttasjónnin; og Sálarn
-innar skapn; sín sálskap skáli ált at sagja sjálf sjálfsáng og Spegnarn

*) Sín hann er Spá alhæfr "Sálfræðingur"